

HỎA TÁNG MỘT TÌNH YÊU

Bởi cuộc đời như cánh cửa mùa đông
Dù khép kín vẫn chưa từng được ấm
Lòng nghe đặng như buổi chiều rất đậm
Có bao giờ em mơ thấy anh không?
Bởi cuộc đời chảy mãi một dòng sông
Sông lặng mạn hay chúng mình lặng mạn?
Em đứng lại phía bên này năm tháng
Nhan sắc buồn vừa rớt một bình yên...
Anh trôi hoài ra biển ngỡ mình quên
Những lúc tim đau như cái thời rỉ máu
Ai khóc ngất giữa một ngày giông bão
Ai đau lòng làm chiếc lá xanh rơi?
Ở bên một người mà nghĩ đến một người
Tình yêu đó như thế nào em nhỉ?
Anh khôn lớn nhưng vẫn còn ấu trĩ
Rượt đuổi mênh mông mà không biết tận cùng...
Em đang còn mãi đếm những thanh xuân
Vui trên đầu ngón tay mà buồn như biển lớn?(à há...)
Vừa mới hôm qua nghe tiếng lòng mơn mớn
Đội vào trái tim nhưng sai nhịp mất rồi...
Có những ngày vừa mới ngậm trên môi
Những miếng hôn nghe cuối đời lửa cháy
Giữa quá khứ yên vui là bề dâu ngày ấy
Giữa cận kề, là khoảng trống mệnh mang
Những ngày này gió Tết thổi miên man
Gom hết lá khô của mùa đông nghiệt ngã
Em ủ hết thơ ngây trong bếp đời tươi tả
Đốt thành tro chôn quá khứ rất buồn
Chẳng bao giờ mình là của nhau luôn...
Hãy tha thứ như chưa từng trách móc
Hãy cười cợt như chưa từng biết khóc
Hãy lạnh lùng như chưa biết thương yêu...
Anh trở về ngang qua biển một chiều
Đứng lại nhói đau quán cà phê ngày nọ
Lòng ủ rử một cánh buồm thiếu gió
Trôi về đâu khi lạc mất nhau rồi?
Cây điệp già năm tháng của anh ơi
Vẫn đứng đợi bên sân trường rất tội
Những tiếng ve kêu không bao giờ biết lỗi
Nên cuối cùng để cháy một tình yêu...

p h a m n g ù y ê n

